

Mobil bitófák fideszeseknek

2026 május 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Cornelius Sulla a római cs?cselék legalantasabb érzelmeire apellálva halállistákat állított fel.

Mostanában azon gondolkodtam, hogy a 70-es évek közepén, a Kádár-korszak talán legvirulensebb éveiben milyen különös, furcsa világban éltünk. Mintha a monarchia óta alig változott volna valami, akkoriban egy alföldi

kisváros gimnáziumában simán lehetett latint tanulni, sőt érettségizni is a holt nyelvből. Mindig választotta annyi diák a latint, hogy csoportot indíthassanak. Persze latinul nem tanultunk meg beszélni, ám a római történelmet, kultúrát magunkba szívhattuk, ami egyfajta menekülési út is volt a szocialista kultúrpolitikától.

Napjaink belpolitikai viharait figyelve jutott eszembe a mondás, miszerint amit a rómaiak nem találtak föl, azt már nem is érdemes. És tényleg. Olvasom, hogy a mai, modernnek kikiáltott világunkban digitális, online feljelentés-vonalakat hoztak létre, amelyeken névtelenül lehet bejelenteni az Orbán-korszak bűneit.

Nos, elször is rögzítsük, hogy a mai napig a hazai jogászképzés egyik meghatározó alapja

a római jog.

Amire a mai európai és magyar jogrendszer is épül. Alapelvei jórészt változatlanok. Ezért aztán nem érti az ember, hogy miként lehet online feljelentésre buzdítani egy jogállamban. Aztán persze beugrik, hogy a rómaiak már ezt is feltalálták. Krisztus születése előtt több évtizeddel Cornelius Sulla hadvezér Róma ellen fordította légióit, és átvette a hatalmat a város felett.

Sulla nem sokat bíbelődött politikai ellenfeleivel. Az akkori jogot kihajította, és a római cselék legalantasabb érzelmeire apellálva egyszerre halállistákat állított fel. Akiknek a nevét ezekre a táblákra nyilvánosan kifüggesztették – proskribálták! –, azokat büntetlenül meg lehetett gyilkolni. Sőt családtagjaikat is.

Vagyonukat elkobozták, majd Sulla hívei közt szétosztották. A proskribáltak gyerekei, sőt unokái ezután semmilyen közhivatalt nem viselhettek Rómában. A feljelentés vagy a gyilkos két talentum – hatvan kiló – ezüstöt kapott jutalmul. Az elszabadult területnek több ezer áldozata volt. A végén már az is elég volt, ha valakinek tekintélyes vagyonára fájt a foga irigyeinek.

Hogy mi lett Sulla rendeletének a következménye? A köztársaságkori Róma értékei ettől kezdve indultak romlásnak. A közmorál megrendült, a politikai vezetőréteg jórészt kihalt. Becsület, tisztesség helyett az árulás lépett előrtékké. Rabszolgák uraikat, gyerekek szüleiket, szomszédok egymást árulták el. A polgárháborúk kora köszöntött Rómára. Majd negyven évvel később Julius Caesar rehabilitálta az üldözötteket. Visszaadta az áldozatok utódainak a hivatalok vállalási jogát. A keserű múlt lezárásaként pedig a meggyilkolt politikusok szobrait és gyzelmi jelvényeit újra felállíthatták. A sors furcsa fintora, hogy Caesar egyik gyilkosát, Brutust is rehabilitálta, sőt egyik örökösévé is tette. Et tu mi fili, Brute? – Te is, fiam, Brutus? – mondta halála előtt Caesar. Milyen különös a történelem. Már csak ezért is örülök, hogy anno domini latint tanulhattam.

Ma is új rendszerváltásról, elszámoltatásról, számonkérésről, vagyonvisszaszerzésről szólnak a hírek. Mi több, egyes politikusok, újságírók és influenszerek már arról értekeznek, hogy a magyarok mekkora aránya szeretné börtönben látni Orbán Viktort. Mások már odáig mennek, hogy nyilvános licitálást indítanak, ki hány évet adna a volt miniszterelnöknek. Mintha ez egy jópofa kívánságmsor lenne. Az éppen most helyreállítandó, sőt rendszerváltó demokráciánkban. Kiengedték a szellemet a palackból. Korombelinek kinéz férfi arról tesz fel videót a közösségi platformjára, hogy nyikorgó kerek?, mobil bitófákat szeretne látni az utcákon a fideszeseknek. És ezt az internet oly érzékeny cenzorai simán átengedik. Mert a vélemény ugyebár szabad.

Itt és most kellene megállni! És visszatérni a római jog alapjaihoz. Aki bünyös, annak vállalnia kell a következményeket, ez nem vitás. De azt nem döntheti el egy újkori proskribálás, internetes petíció, hogy ki a bünyös. Arra ott van a rendrség, ügyészség és a bíróság. Csak jogerős döntés után lehetünk nyugodtak, hogy a jogállam még működik.

Mert ha nem ez történik, akkor Magyarországon is rohamléptekkel fog felbomlani a társadalom belső rendje. Ez pedig káoszhoz, anarchiához vezet. Aminek az egész ország, az egész nemzet látná a kárát. Megtapasztaltuk ezt már a Tanácsköztársaság és a Rákosi-diktatúra idején is. Mindkétszer iszonyú árat fizettünk érte. Ezért hatalmas a felelőssége az új kormánynak és a miniszterelnöknek.

Vége van a választási kampánynak. A gyztesek öröme után jönnek a dolgos hétköznapok. A felkorbácsolt indulatokat mederbe kell terelni, le kell htenni. Ne az utcán vagy az internetes felületeken döntsék el, hogy ki bünyös és ki ártatlan.

Panem et circenses. Kenyeret és cirkuszt – mondták a rómaiak.

A császárok ingyen gabonával és cirkuszi játékokkal szórakoztatták a tömeget, amivel a valódi problémákról igyekeztek elterelni az emberek figyelmét. Ez a politika már akkor sem vált be hosszú távon, sőt végül Róma bukásához vezetett. A világunk manapság egyre veszélyesebbé, kiszámíthatatlanabbá válik. Ezért lesz egyre értékesebb kincs a belső stabilitás, nyugalom. Egy megosztott társadalom immunrendszere nem képes hatékonyan ellenállni a külső fenyegetéseknek, támadásoknak.

Több mint hiba elhitélni az emberekkel, hogy egy kattintással eldönthetik, hogy mi a jó és mi nem. Döbbsenten néztem a minap, hogy egy sztárlabdarúgó sorsát illetően indítottak online petíciót. Ebben már több tíz millióan kattintottak, és ezzel megfellebbezhetetlenül dönteni akarnak arról, hogy elüldözzék-e klubjából a sportolót. Lehet, hogy sokan csak egy jó heccnek tekintik ezt, de mégis egy emberről, a teljesítményéről, sorsáról döntenek egyetlen gombnyomással. És lehet, hogy a tiltakozás elindítóinak most tetszik az eredmény, mert üzleti vagy egyéb érdekeik így kívánják. Ám senki se feledje el, hogy egyszer ugyanígy dönthetnek egy kattintással az ő sorsukról is az internetes aréna nézői. Mert ha elfogy a kenyér, már kevés lesz a cirkusz.

Horváth József

A szerző a Szuverenitásvédelmi Kutatóintézet igazgatója

www.magyar nemzet.hu

Ajánló